

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő tér 41. szám.
A „Corvina Nyomda” könyv- és papírkereskedésben.

Megjelenik szombaton délelőn.

Előfizetési ár: egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, 1/4 évre 1 frt
Egyes szám ára 8 kr.

Sovinizmus.

Mindig olyan furcsán érzem magamat, mikor ha'om és olvasom, hogy: magyárosodunk!

Ilyenkor hideg borzongás fut rajtam keresztül. Jó Istenem: Véreim között, idehaza vagyok én, a három bércz és a négy Tolyam országnának a határában? Idegenül nézek magamon végig és Istennek hálát adva, konstátálom, hogy nincs rajtam semmi olyan, a mit magyárosítani kellene. Éslátok hozzám hasonló alakokat százat, meg ezret, a kik szintén magyarok; az egész tömeg, mely szürke mindennapiasságomban körülvesz, mind osupa magamforma magyar. Beszédje, gondolkodás módja, érzelmei, zenéje, táncza, költészete tiszta magyar zamatu, hamisítatlan; ha szükség lenne rá, szívük és lelkük úgy dobogna, akként érezné, miként a Rákóczy kor bujdosóinak szive dobant és lelke kesergett. „M e g m o z d u l n a a z e r d ő” és a kerek föld emlegetné a magyart.

És mégis viszhangzik a szó és hirdeti a nyomdafesték, hogy magyárosítunk, mert magyárosítani kell.

No, hát én is azt mondom, hogy kell!

Vallomás.

— A „Békésmegyei Hírlap” számára —
Irtja: TURUL.

A fenyőállattal telt budoir bársonyos kerevetén, igazó pongyolában ül a gyönyörű asszony. Fekete, hosszú haja simítottatlanul, bogolyitva van feltűzve, öszhangzó rendetlenségben, a langy, rózsaszínű selyem pongyolával. Végig dőlve, most a kereveten ábrándozik valamiről.

Levelét hoznak.
A furcsa külföldi bélyeggel ellátott borítékot, több kíváncsisággal, mint izgatótottsággal törli fel és olvas:

Nagyságos Asszonyom!

Ön bizonyára csodálkozással veszi levelem, attól a kit Ön talán már ismerni is elfelejtett. Még nagyobb meglepetéssel nézi, hogy levelét kup egy más világrészről, amelyet csak azok látogatnak, akik vagy nagyon gazdagok, vagy nagyon szegények, a gazdagok azért, hogy élvezzenek, a szegények pedig, hogy gyógyuljanak.

En az utóbbiakhoz tartozom. Szegény gazdag vagyok. Gyógyulást jöttem keresni, a kór, a fájdalom ellen és ime azt érzen, hogy itt a magányban, hol örökös a nap-sugár, hol vidémbb az élet, még betegebb, még elhagyottabb vagyok, mint otthon az Ön városában, abban a gargon lakásban, ahol minden tárgy az Ön emlékeztetével van tele. Ott legalább határozott formájú tárgyakat észlelhettem, de itt minden a képzelt esetje által festve, hypnotikus rajzokat terít elém, amelyek örökké igazézt alatt tartanak.

De nem erre akarok kitérni. Nem.

Nem tehetek róla, hogy sovoinista vagyok. A velem egy vivásu magyar mind sovoinista; ha nem az, akkor csak a statisztika szerint magyar, ben-sőleg nem az. A ki a mult század ötvenes éveiben kis gyermek volt és fogékony szűz lelkébe szívta föl apáink keservét, látta a tágas ebédlő falainak freskóiba verni az ormótlán szegeket, a mikre tarajos sisaku vasas-németek aggatták fel nyeregszerszámaikat, és másmámulta az udvarház erkélyéhez témasztott hossznyelű dzsi-erk sorozatát, látta apjának kedvenc lovait a fagyos téli napokon a majorsági udvarban kikötve dideregni, hogy az adóvégrehajtó katona urak lovai meleg istállóban pihenlessenek, és a ki a tiz szobás portából a eseléd-szó-bába volt hétéken át az egész familiával kisoritva, aki hallgatta gyermekkorában azokat a keserves, busnótákat, a mik mellett téli estéken titokban gyászolták az öregek, hogy magyarnak kellett születniök: az a generáció nem lehet más, mint erős, igazi sovoinista.

De jól is van ez így! Legyünk sovoinisták mindannyian, a kik magyarok vagyunk, mert ha valamely nemzetnek szüksége van arra, hogy erős érzéssel tartson ki fajszeretete mellett,

Beteg testem, lokkem, ha esténként elmerül, a parkban levő halastó víztükrének nézésébe, amelyet ezústre fest a hold és aranytalnyal petyűez a felbukkanó aranyhalucska; ha fejem felett az esti szellő fuvallatától összerezzen az ós plátán, a tölgy és pálma levele, és a bokrok közti átszűrődne a holdaugár, káprázat, érzem, hogy lokkem telítve van és mint az utolsó utjára készülő, gyónonom kell.

Bemegyek ilyenkor vendéglői szobákba és gondolatban leírom magam elé mindazt, amit papírra vetni akarok.

Még alig két-három hónapom van hátra. jól tudom. Hiába biztattak az orvosok, hogy ez csak a mellhártya gyulladástól származó köhögés, amely elmúlik: ismerem már.

Gyónonom kell Önnek és kívánlani azt, amit a sok faggatás dacára sem tudok kivenni belőlem sem Ön, sem más.

Én szerettem Önt. Igen. Szerettem Önt, úgy ahogy csak szeretni lehet valakit. Nevezsen csak és tépje szíjjel önömet darabokra ez a levellet. Kuzsajon csak és vájja keservő oda: Hát mikor én akartam, te nem szeretted?

Igen, szerettem akkor is, szerettem, de csak a lelkét. Úgy szerettem azt, mint egy tisztá ideált. Mei, az Ön lelke szebb volt mint a teste, az ajak. Csek az ölvágyó társaság, amely Önt körülvette, hódolt Önnek, volt rozsz.

Emlékszik-e rá, midőn a lélekről vitatkoztunk, midőn Ön fekete szeméit rám meresztve, nyíltan abban megláttam mindent a mi tisztá és mindent ami szép. Akkor azt mondtam Önnek: lássa ez a lelke. S amit én úgy tudtam imádni, mint az Istent, és amelyet elnéztem volna örök-

akkor első sorban is nekünk szegény, ütött-kopott helumogeroznak van arra nagy szükségünk.

A kínai falaktól a Tisza forrásáig vertek, ütöttek, téptek bennünket évszázadokon át. Csapást fogva és visszasaadva vándoroltunk, mint az üldözött vad, míg fészket rakhattunk magunknak.

Azután se pihentünk soha. Czel-táblája voltunk ország-világnak. Ellen-ségünk volt az is, a ki barátságot esküdtött hozzánk. Európa és Ázsia esküdtött össze, hogy összetörje maroknyi népünket és hogy kiforgassa nemzetiségéből, hogy átgurjon törökké, németté, hogy civilizáljon.

És kiállottuk a próbát. Az idomítókat beolvasztottuk magunk közé. Magyarokká tettünk törököket, németet, oláhót, szerbet, szlávot sok ezer számbra, — a maguk óhajtasából. A kit a kardunk meghódított, a kit haragunk le-sujtott, azt fölemeltük magunk mellé és szeretetünkkel meghódítottuk őket, másodsor is. Ha a kiérdemelt Isten haraja ért bennünket: megbúnhód-tunk, megvezekeltünk bibáinkért és bocsánatot nyertünk; feltámadtunk új-fent. A nemzeti erő olyan gyökeret vert ebbe az áldott földbe, a melyet kitépni a világrész hatalma gyöngje.

ké. Erre Ön összehuzta egy küssé a homlokát és mintha minden tüzet a vérnek szemébe öszpontosította volna, úgy nézett rám, áthatón, erősen, hogy nekem minden csepp vérem a fejembe szaladt és szédülni kezdtem. Akkor összszedtem magam, felálltam és azt mondtam Önnek: lássa ez a teste, amely nem azt érzi amit a lélek lát. Bucsúztam és mentem, pedig a menyországot tarthatom volna kezem közt és lehet ha Ön tovább is a lelkével nézett volna rám, megvilágosam volna a mit most vallok. De így nem tettem, mert ezt a tüzet láttam mással szemben is fellobogni.

Elnéztem, ha a véletlen úgy hozta, hogy a zajos társaság közepett Ön valahol egyedül maradt és én mint mindig a nyomában lehettem, hogy néz merőn előre a lelkével, nem sejtett világra és ilyenkor én álltam félrehúródva mint egy Madonna előtt állni szokott, levellet kalappal, kezét összetéve.

És látam azt is, midőn Gy. Pártelen Ön felé jöve, megfordult, hogy foglalja el szemelőjét, ábránd helyett a tűz, a mely képes a mélyen is megolvasztani. Ilyenkor kezem összszeküdtött ökölbe és nem tudom, átkoztam valertit, valakit.

Ön engem mindig prózai embernek tartott, a megátesztéit realizmusnak. Pedig amint látja lelkesültem a realizban az idealisért. Illetem én bízek a lélekokosságban, amelynek Ön az ellenkezőjét állította és így lehetséges, hogy nem tudtuk egymást megérteni.

Szobám ablakát néha megzörgeti a szirm és ilyenkor egy percze felrezenek. De csak egy percze, mert aztán ismét előttem van az Ön képe.

Erőhatalom nem pusztíthatja el, de ki védelmezi meg a titokban őrlő szutól, attól a féregtől, a mit őnmaga érlel öntudatlanul.

Mint mindég, úgy most is őnmagának ellensége a magyar. Alszik és az álomlátás hypnotizálja egészséges vérkeringését.

Bele élem magam a változhatatlan helyzetbe és újból is hangoztatom, hogy magyarosítani kell.

Hanem édes uraim, Emke, Fénke és nem tudom én milyen elnevezésű kultur egyletei a hazának és azonkívül Ti, a ki magatokat magyar társadalomnak neveztek, ne fáradjatok azzal és ne költsetek százezreket arra a ezéla, hogy a getyában és boeskorban járó föld népből, német, oláh, szerb, tót nyelven megnyilatkozó hazánkfiait tanítsátok rá a Szózat éneklésére, Rákóczy, Bercsényi, Ocskay tót vitézei a magyar nemzet függetlenségéért lóháton ostromolták meg Stein várát, a gubernátor Hunyady alatt oláh legiók berezoltak a török invázió ellen s a szepességi czipezerek meg a temesi svábok ugyancsak kiporolták annak idején Aldunánk tájékán a vörös pulidereket.

Szokatlan és merész szót mondok: Kezdtétek a gyarosítást magatokon!

Mert hiszen nálunk magyar a köznép, és magyar a magasabb arisztokracia, a mely réteg pedig ezen két határ közé esik, az magyarosol.

Honvéd huszár tisztjeink egymás-

közt németül beszélnek, mert ez a sikk.

Kisasszonyaink, magyar népdalok vagy hazafias költemények helyett, hangversenyeken és házi zsurjaiban idegen opera áriákat sikoltoznak és kuplékat szavalnak.

Gavallérjaink előtt már nem is cigány, a melyik nem kottából huzza a nótát, a cigány meg (bolond lenne, ha nem haladna az árral) elfeledte azt, a mit az öregapjától tanult.

A tánczot ceppel-palkával kezdik és dreisrittellel végzik. Ha közbe jön kegyelemből — nem kegyelemből — egy-egy magyar motívum: az verse nyúl szolgál a keeskebakok jókedvéhez és közben tótágast áll a klakk és cigánykereket hány a frakk, mert a jó szelid költői, andalgós, daltias lassu: parasztnak való.

Nyelvezene, táncz, a mi a nemzeti, a taji érzést képviseli a társadalomban, idegen a magyar közép-osztály összjövetelénél. A nemzeti érzés ott van pusztulóban, ahol azt fentartani, kultiválni a legnagyobb hazafiai kötelesség lenne.

Őrök bűnül tudom be magamnak, hogy soha sem voltam Erdélyben, hogy nem vittem el vénségemig hódolatomat személyesen ennek a fajfenntartó, kedves kis országrésznek, a mely talán azért olyan edzett a hazafiságban, mert önvérében fürdött ezer éven át.

Ez a fénix madár, a ki százszor megsemmisítette ugyanígyis ébredt és erősödött meg fúji öntudatában, megérdemli azt, hogy példát vegyen róla a magyar társadalom.

Üdvözlöm a kolozsvári nemzeti

A nők arezából mint nyitott könyvből lehet olvasni, szokta volt mondani. Sokat néztem, sokat olvastam mindennap az On arezában, és megint csak arra jöttem rá, hogy a ki azt olvasni tudja, az forgatni is tudja. En nem tudam forgatni.

Es most jön még az a rész, amit Onnek tulajdonképen gyönni akartam. Talán el sem mondom a fentieket, ha ami most jön, okadatolni nem akartam volna. De el kellett mondanom, nehogy azt amit itt mondani akarok boldogságnak vagy pedig irigységnek tulajdonítsa.

Emlékeznü fog rá asszonyom, midőn Ön a nyári mulatság alkalmával, a park félreeső részében egynek találták ígért.

En ismertem ki az az ember. Ismertem jellemét és állását. On persze benne csak az ideális emberi alakot látta, aki szép mint egy Adonis és szellemes, mint már az ilyen alakok a rjúk ragadt szellemességü fogva ilyennek látszanak.

Az On férje gazdag és nagy befolyású ember, esakhogy szerény. — Jól tudtam, hogy Gy. mire törekszik. Ont akarta kedvesévé tenni, hogy czáltal Ontól pénzt és befolyást esikurjon ki.

En akkor este véletlenül ott álltam a cserje mellett és meghallottam, hogy mit akart tenni.

En voltam az, aki Onnek a találka napja előtt azon levelet küldtem, amelyben értesítettem, hogy férje a találkáról tud és ott lesz. Es en voltam az, aki férjét akkor más ürügy alatt oda küldtem.

On nem tudom megtudta-e, de meg tudta Gy., aki más ürügy alatt ezért provokált.

A mellembe kaptam azt a golyót, a melynek még két havi útja van a sörgödörhöz. Viselem türelemmel.

Azt hiszem azonban azt tudja, hogy Gy.-ét most alig három hete sikkasztás miatt becsukták. Ezt láttam én előre.

Most pedig boesásson meg asszonyom, hogy a lelkét úgy szerettem és megakartam menteni onnagának a bűnos kárhózzattól, bűnre hajló testével együtt, és eme visszarintás által visszaadni családi boldogságának.

Ha pedig nem találtam el boldogságának útját, átkozzon el örökre.

Igaz hive: T.

Az asszony nézett-nézett, megint azzal a lelket visszatükröző ábrándos tekintettel, mintha vissza idézné maga elé azt az alakot, a ki neki hódolni nem akart soha.

Kopogtattak.

A férj nyitott be. Az asszony a mellette simult és hosszasan megcsókolta. — Lehet, hogy nem is neki volt szánva.

Február negyedikje.

— A „Békésmegyei Hirlapj” eredeti tárczája. —

Meggyujtom az emlékezet fáklyáját és megvilágítom azokat az elmúlt idöket, reményteljes éveket, mikor még szegényes kis szobám gyenge mécsvilága mellett ültem elmerengve és szöfttem merész terveimet.

Oh mily boldog valék! Nem a jelennek, a jövőnek áltem. Eletem egy boldog álom volt, melyben megvalósulva láttam már mindazt, a miért fáradtam, küzdöttem, a miért eltértem volna a spangyol inquisitio minden kínzását.

A nélkülözés, a megalázás keserves pillnataiban csak reád gondoltam jósá-

kaszinót, a melynek hazafias közönsége épp most, ebben a magyartalan majmoló társadalmi ködben palotást, körmagyart és andalgót tánczol, magyarul gondolkodik, magyarul érez és magyarul m u l a t.

Aliquis.

Iparosok és vallalkozók rovata.

Nagyvárad. (A kir. táblai épület kibövitése.) A nagyváradi kir. ítélőtábla épület kibövitése elhatározatván, e 162978 korona és 77 fillérrel előirányzott építkezésnek egy vállalkozó részére leendő kiadására pályázat van hirdetve. Az eredeti ajánlati úrlapon kiállított 8200 korona bánatpénznek a városi letétpénztárban történt elhelyezését igazoló nyugtával felszerelt irásbeli ajánlatokat f. é. márczius 3. d. e. 10 óráig Komlóssy József városi tanácsnokhoz kell benyújtani ahol az ajánlatokat nyomban és nyilvánosan fel is bontják. A jelzett bánatpénz az ürlejtési napon d. e. 9 óráig teendő le. A vállalatot szabályozó összes adatok a városi mérnöki hivatalnál megtekinthetők és tanulmányozhatók s ugyanott hivatalos ajánlati úrlapok díjtalanul kaphatók.

Vésztő. (Békésm.) (Templom és torony helyreállítás.) A vésztői ev. ref. egyház pályázatot hirdet a templom és tornyának külső és belső kijavítására. Az ajánlatok f. é. február 20-ig Kun Béla ev. ref. lelkésznel benyújtandók.

Kalocsa. (Épületek létesítése.) A kalocsai főkapitányi uradalom a f. évben Csala-pusztáján egy tiszti lakás és ahhoz tartozó gazdasági épületeket szándékozik építtetni 16458 korona erejéig, mely építkezésnek vállalkozás útján való kiadására f. é. február 21-ik napján délelött 10 óráig, az uradalmi tisztartói lakban árlejtést tart.

Az épületi tervek, költségvetés feltevélei ugyanott bármikor megtekinthetők.

Borosjenő. Aradm. (Férfőhelyiségek építése.) Borosjenő község előjárósága a Borosjenő községében építendő tűzoltószerszín, cseledlak, iroda s egyéb helyiségekből álló férfőhelyiségek felépíté-

gos anygal és egyszerre oly gazdag, oly merész lettem, hogy megmérköztem volna magával az Istenséggel is! Ilyenkor álomba merülve egy barátságos kis otthonról álmodtam, melynek te voltál központja, te voltál éltető eleme! Megálmodtam, hogy a farszót torhes és lelkételő napi munkából hazazérve, öledbe eresztettem gondtól súlyos fejemet és telesimitottad homlokom sötét redőit, el üzted lelkemből az élet minden keserűségét, melyolyt eszaltál ajkamba, boldogságot szívembe. Nap sugar voltál nekem, melynek megjelenésére eltűnt a lelkemet körülvevő áthatatlannak látszó nehéz köd.

Február negyedikje! Zord téli nap. A természet még javában alussza téli álmát, a földet, háztetőt, hó borítja; a fák torzsát, ágait ellepte a zuzmara, az ablakok üvegtábláira jégvirágot festett a kemény hideg. A fák kopár ágai közt iszonyuan sivít a zord északi szél.

Szegény sajnálatra méltó teremtes, kinek ilyen barátságatlan időben nincsen meleg hajléka!

A zord napokat én is garcon lakásom fagyos levegőjében töltöttem, de nem fiztam, mert boldog valék. Nem éreztem a tél hidegét! Lelkemben a tavasz meleg szavallata váltotta fel a tél dermesztő hidegét. Boldogságom mámorában már azt hittem, hogy az Isten csak az én gyönyörűségemre teremtetta a világot! Féltemen rájogásomban felépitettem legvármaim és nem gondoltam arra, hogy a könyörtelen élet, — egy pillanattal alatt romba dönti phantasiám alkotásait. Legszébb unneppnapom február negyedikje! E napon pillantotta meg Ö, ki rajongásomban bálvány volt, a világot. E napon évről-évre kiléptem a szabad ég alá, a

sére újabb árlejtést hirdet 14156 korona költséggel. Az árlejtés határnapján 1900. év február hó 18-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik Borosjenő községéhez. E határnap irásbeli ajánlatok is elfogadhatók, de figyelembe csak úgy fognak vétetni, ha a 10 százalékos óvadékkal ellátva vannak.

Az árverési feltételek és költségvetés a borosjenői községi jegyzői iródban betekinthetők.

Ugra. (Lelkészlak építés.) Az ugrai ev. ref. egyház a lelkeszi lak felépítésére árlejtést hirdet. Az építési anyagokat az egyház adja. Költségelőirányzat 8953. korona 54 fillér. A tervrajz és költségvetés készítésének költsége (134 k. 50 fill.) vállalkozó fogja fizetni. A vállalatik összeg 10 százaléka, mint biztosíték az egyháznál letendő. A zárt ajánlatok f. é. február hó 21-én d. e. 9 óráig a lelkeszi hivatalhoz Ugrán benyújtandók, a hol a tervrajz és költségvetés is megtekinthető.

Csala Aradm. (Fa eladás.) A csalai m. kir. erdőgondnokság kerületében kirtandó fiatalosok 1—24. számú részletekben (A. ü. o. 1., 9., 5. tag 1. 2/57. 23—26. oszt.) levő fatömegek eladása, továbbá a 25. és 26. számú részleteknek (A. ü. o. 5. tag 114., 115., 117. oszt.) irtási kötelezettség mellett leendő borbáradása tárgyában a csalai m. kir. erdőgondnokság iroda helyiségében folyó é. február hó 16. d. e. 9 órákor zárt irásbeli ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog tartatni.

1. Az 1—7. számú 271/1600 holdas részletok A) 1. tag. 1. 2. oszt. fatömegeinek kikiáltási ára 4578 kvr. 64 fill.

2. A 8—15. számú 84 746/1600 holdas részletok A) i. t. 1. 2. oszt. fatömegeinek kikiáltási ára 7662 kor. 64 fill.

3. A 16—24. számú 95 48/1600 holdas részletek A) 1. 9. 5. t. 57. 23—26. oszt. fatömegeinek kikiáltási ára 2380 k. 96 fill.

Fatömegek kikiáltási ára összesen 14621 k. 96 fill.

Ajánlatok akár a most felsorolt csoportokra külön-külön, akár az egész területre elfogadhatók.

Az 1—24. számú fatömegek kikiáltási ára 14621 k. 96 fill. Búatpénz mindég a kikiáltási árnak 10 százaléka.

A 25—26. számú II. A) 6. t. 114.,

természet fenséges templomába és felküldtem hozzád Teremtőm möhő vágyaim őszinte fohását! Kértelek áldj meg bennünket a hűség, a kitartás aczélzó erejével, hogy majdan az utunkba gorduló számos akadály legyőzése után egymásé lehessünk. Neked jószágos Atyam, nem; tetszetek bűnös szolgád esedklő szavai, avagy talán teged is elkábított az a határtalan rajongás, mely lelkeket kiragadva gyenge földi testemből szédítő gyorsasággal, vitt magával föl a magasba, hogy onnan ledobjon a pokol mélységes fenekére?

Biztosan, czeltudatosan haladtam előre, akadályt akadály után lerombolva s midőn már azt hittem, hogy elértem céloimat, egy pillanat alatt elvesztettem mindenemet. Légváram romba dőltek és rajongásommal egy csapásra megszűnt boldogságom is!

Február negyediké! Mi vagy most és mivoltát ezelt? Mint a sudar jegyene, melynek égbetörő koronájában a nap sugarak játszadoznak, oly büszke valék és most — — — megtörve úlok karosszékemben, szomorú lelkemből bánatos sóhaj kél, bágyadt szememben megcsillan a könny. Mi vagy te boldogság? Parányi szigetecské, tengernyi gondtól, bánattól körülveve! Az ellenséges elemek egész rajával kell megküzdeni annak, ki oda beakar jutni. Ritka szerencsés halandó, ki győztesen kerül ki az emészítő küzdelemből és bevonulhat oda, hová annyian vágyának.

De jaj annak, ki új otthonának légkörétől megtántorog és ezelt tévesztve, kiüzöttl onnan. Annak többé nem teremnek virágok, annak ajka nem érzi

115., 116. osztg összesen 164256 k. hold kiterjedésű részletek irtási és beerdősítésének kötelezettsége mellett az 1900. I/1—1903. XII. 31-ig terjedő időre leendő borbérvételével járó üzletkötéshez évenként és holdanként 8 korona és 10 fillér haszonbér, mint kikiáltási ár állapittatik meg azzal, hogy kiirtott fatömegek bérllő tulajdonát képozi. Búatpénz 133 korona.

Irásbeli ajánlatok, melyek a fentirt napnak délelőtti 9 órájáig a csalai m. kir. erdőgondnokságnál (Aradm.) benyújtattak s a megajánlott összegnek 10 százalékat a tővbő búbátpénzzel felszereltettek, szintén tárgyalás alá fognak vétetni. Bővebb felvilágosítással ugy a lip-pai m. kir. főorhöbivat, mint a csalai m. kir. erdőgondnokság szolgál.

Szilánkok.

Békés, február első hete.

Kegyeletes dolog megvalósításán fáradozik a „Békési Nőegylet választmányá” a Békésben meglehetősen mostoha viszonyok közt elhunyt Karacs Teréznek, a volt legelső magyar nőnevelőnek sirját akarja emlék-kövel megjelölni s e célra f. hó 17-én nagy-szabasu és sok művelzetet igéro programmal hangversenyt rendez, melyen nemcsak helybeli, hanem vidéki műkedvelő hölgyek és urak vesznek részt.

Hogy ki volt Karacs Teréz? Hirdeti az újabb generáció, arra igen röviden meglehet felelni: a mult század legelső magyar nőnevelője, ki a nemzeti irányú nőnevelés ideálján rajongó szeretettel csüggött s annak megvalósításáért nemcsak irodalmilag, — beszélyei és tanulmányai révén — hanem több főuri családnál gyakorlatilag is mint nevelőnő — a szó szoros értelmében utolsó lehelletéig küzdött.

Elismerés illet meg a „Békési Nőegylet” vezetőségét, hogy ily élvezetesnek ígérkező estélyen eleveníti fel e nemes lelkütü nő emlékét s nem en-

többé a csök mórított hatását, karjában nem ringatja többé álnodozó kedvesét, annak már megkondul a lélek hangra. Hiábavaló dőre munkát végezze a megbánással, a szigetekét nem közelítheti meg többé soha, a számüzetés örökké tartó.

En is küzdöttem, halál megvetéssel harcoltam ezer meg ezer ellenséggel és midőn már a szigeteketen kinkartum kötöni, vártatlanul felborult kised esolnakom. Keserves halálutásit vívtam lelkem háborgó hullámaival, a kétségbeesés demóni erejét is felhasználtam, hogy a szigetekét elérjem, de hiába.

Es most, hogy viszagondolok a sívár jelenből a kedves multra, feltünik lelki szemem előtt egy kedves, szerény, szülei házában feltünés nélkül serényen munkálkodó kis leányka, kinek nemesszívűségét, angyali jószágát, kedélyének üdöségét annyiszor esodaltam. Mindenütt látható volt jószágos kezének nyoma, mindenütt a végtelen gyermeki szeretetből származó figyelmes gondoskodás. Soha sem felejttem el mely leírhatatlan soha sugárzott szeméből, midőn sorstól sujtott embertársait gyámolíthatta.

Ezt az angyalt szerettem, ezt az angyalt akartam bírni!

Hiába volt minden küzdés, — másé lett!

Nevessetek rajtam, kaczagjátok ki bulgatagságotat, itéljétek el sentimentalismomat, én mégis könyezek. E jelen-ség nem gyöngyösesre, eszményi felfogástól származó férfias erőre vall.

Lázban ég a fejem, szédülök s még most sem vagyok képes megfejtési rejtélyt. Hogyan lehet hogy te, ki minden-

gedi, hogy az élet vásári zaja végleg feledtessé velünk a legelső magyar nőnevelőt.

Öszinte szívből kívánunk sikert vállalkozásukhoz!

*

Megvallom — a meghatottság bizonyos nemével forgatom a Békési Népbank és Békési Takarékpénztár évi jelentését és zárszámadását — százezrekről sőt milliókról van bennük szó még pedig forintok és koronákban tehát oly magas összegekről, melyek felől nekünk szegény betűvető szegényembereknek — álmodni is csak betűalakban lehet, (de azért Uram irgalmazz! Hogy mégilyen alakban is ennyit kellessen forgatunk!) Nem is fogok a numerusok bolygatásához, végezzék azt arészvényesek, én csak a két pénzintézet magartatása közt kívánok rövid párhuzamot vonni.

A Népbank harmincz éve, hogy fenáll s mindig szép osztalékok adott részvényeseinek, e mellett tartalék és nyugdíj alapja is van, részvényeinek ára egyharmad értékkel növekedett és mégis a törvényes kamatláb mellett kezelési költséget is számít, csakhogy részvényenként 9 forint osztalékokt ki-szoríthasson: a Takarékpénztár ellenben teljesen új intézet, mely első üzleti évérol számol be s a pénz drágasága — a mostoha pénzvízonyok épyoli súlylaly nehezdedtek reá is, mint a Népbankra és még sem mentek túl a törvényes kamatlábons tisztes séges nyereseményük mégis volt — melyet nem a részvényesek közt kíván az igazgatóság felosztani — hanem tartalékalapot akar belőle létesíteni.

Különben jól tette a Népbank, hogy felemelte a kamatlábat, bár csak a Takarékpénztár is ezt tenné, hátha így leszoknánk az adósságcsinalásról.

*

Még csak papíron létezik az „Ag-

ki vel jót tettél, mindenkit felemeltél, egyes-egyedül csak engem sujtottál!

Egyedüli bünöm, hogy nem mondtam meg mit értek irántad, nem mondtam meg mennyire szeretlek! De mire való az ostoba fecsegés, ha a szemek beszélnek? Hányszor ártultak el szemeim szívem titkát, hányszor beszéltek el hangosan, hogy örökké tartó hűséget esküdtem neked titokban?

Oh! Ha tudtam volna, hogy nem bízol a szemek vallomásában, ha csak sejttem, hogy nem érted e sokat mondó néma beszédet, akkor fecsegővé lettem volna. Mindennap, minden órában ismételt volna előttem, hogy szívembe zártalak, hogy rabod leszek örökké! Egyedüli bünöd, hogy nem akartam megszerni a lángot, melyet szemecim löveltek és nem figyeltél a mély érzésre, mely lelkemet áthatja!

Te asszony lettél én meg legény maradtam! Leküzdöttem lelkeim legneime-sebb vágyait. De azért szívem vérző sebbe február negyedikén újra, meg újra sajog.

Két éve már, hogy utóljára köszöntöttelek, hogy utóljára küldtem el szószólóimat, virágaimat. Akkor így szóltam: „Legyenek e virágszálak a mult és jövő összekötő kapcsai és hirdessék a legmélyebb tiszteletet, melylyel magysádiránt viseltem és viseltem fogok!”

Egyebet mondani már nem volt szabad.

Es most? Csak annyit mondok: „Aldjon meg a jó Isten téged s gyermekedet is!”

Horatius.

rária" részvénytársaság, mely a tanya-rendszert, gazdálkodást akarja megbonosítani az Alföldön és már is akadt szédelő, a ki a nép jóhiszeműségével visszaélve 10—20 krajczár befizetése ellenében szerződött — az az hogy „beirja” a tanyásnak valóját. Békésen egy pár élelmes ember megszerezte a kidolgozott tervet, leirta, itt-ott kibővítette és hirdeti a nagyközönség közt, hogy tavasszal Komádban építik is már a tanyákat hát siessenek, iratkozzanak be, mert kimaradnak a dícsőségéből és több száz szegény ember odaadta a sóravalóját a kecsgeletti magát annak fejében a jó reménységgel.

Hiszzen sokszor ad az ember egy-egy szép álomért 10—20 krajczárt, de az néha valóra is válik — teszem a sorsjegyeknél — ha nekem nem, másnak, de azt talán még se kellene engedni a hatóságnak, hogy egy pár szélhámos, dologkerülő a szegényember krajczárjain — bocsánat fillérjein — teljelen ki.

*

Ísmét, — most már másodizben tartott helyszíni szemlélt a telekönvi hatóság a Fehér-Körös-part, illetékeségi ügyében. Tudvalevő, hogy Wenckheim Krisztina grófnő nevében kisa-játíthatási kérvény intéztetett az u. n. nagy ház alatt elterülő — mintegy kataztrális holdnyi körös-part és meder telekönnyezése iránt.

Ezzel a kéressel ismét rossz szolgálatot tettek azok, kik azt a birtokosnak tanácsolták — jogi szempontból nem szölok — lehet a kérvény jogos, lehet hogy nem — de hogy mindenestre tapintatlan, az bizonyos, mert azt a feszült viszonyt, a mi a nagybirtokos és a lakosság közt ótvízdek óta lenn — még feszültebbé s a szegény munkás népre még rosszabbá teszi — mintha csak tervezérelég akarának mind magasabbra emelni azt a válaszfalat, mely a grófi családot, mintegy elzártá Békéstől s mindent elkövetett, hogy itt jól ne érezze s minden társadalmi mozgalomtól visszatartsa magát. Ott van, hogy csak egyet említsek a „Békési Nőegylet” védnökségének kérdése; midőn fel lett kerve a grófnő a védnökségre, nemesszive első sugallatát követve elfogadta azt s kilátásba helyezte, hogy a küldöttséget rövid időn fogadni fogja s ime ez az idő még ma — évek mulva — se következett be.

Ki itt a hibás? Valószínűleg azok, kik a Nőegyletet bizonyos irányzat színeben tüntettek fel s a kegyelmes asszonyt az őszinte bizalom és közeledés eme jónak el fogadásától elkéldvén-mitették azok, kik kultuszra emelték itt az uradalom és lakosság közti kölcsönös gyűlölet ápolását.

A fentörög kérdésben is, miért kell az uradalomnak tenni meg a kezdeményező lépést — bolott az, száz meg száz partikárosnak is érdeke, — miért nem várták meg, hogy ezek kérelmezék előbb a telekkönnyezést. Ez még mind, az eddig követett — elidegenítő rendszer kitolyása, mely ha fenállott is eddig, a társadalmi jelenségek, — különösen a szocialis alakulásakkal szemben — nem állhat fenn a jövőben, — vagy az eddigilatszólagos bé-

ke feláldozása után — nyílt háboru árán, melyben pedig mindenik fél csak veszíthet.

*

Szabad-Szentornyáról levelet kapott a „Tekintetes” Főispán ur — a Budapesti Napló értesítése szerint — melyben egy életre való menyecske arról panaszkodik, sok szegény nő tanyas „nevében, hogy egy koresnában napokat és éjjeleket töltenek az emberek „Kártya dáriód” mellett s a „hiányosan megtisztelt” Főispán ur magánuton intézkedett is, hogy a szentornyai asszonyok szomorúságának „örökidőkre véget vessen”. Csoda, hogy még nálunk nem akadt ilyen bátor asszony, hiszen tudunk esetet, mikor nem csak számár, hanem egész pár ökor uszott el a blaton s csak néhány napja, hogy egyik vendéglőben makoó bankotfoglalt le a rendőrbiztos.

*

Az alispáni bankett után találkozom egy „kékbelis” emberrel s kérdem, hogy sikerült a mulatság?

Ennivaló volt ott elég, hanem hogy az urak külömentek a kisterembe, hát a sok szép beszédből nem hallottunk semmit.

Igy vélekednek vagy 200-an, a kik a nagy étkezöben voltak. A miből az a tanúság, hogy az öh népek nemcsak „pánem”, hanem „circenses” is kell.

**

UJDONSAGOK.

— Főispáni vizsga t. Lukács György dr. főispán szerdán és esütörtölön tartotta meg évi vizsgálatát Gyula városán Schmidt Iván, Deimel Lajos és Levandovszky Dezső számvevők kíséretében, megvizsgálta a közigazgatást, a pénztárakat, a rendőrkapitányi hivatalt és mindenütt a legnagyobb rendet és pontosságot tapasztalt s meglegedését kifejezte a polgármester előtt.

— Beteg bíró. Novák Camill curiai bíró, a gyulai kir. törvényszék elnöke már napok óta, tüdőgyulladásban súlyos betegon fekszik, a veszedelmes betegség komplikálódott izülei térdellobbal úgy hogy operatiót kellett végrehajtani a mely esütörtökön dr. Zöldy János, dr. Berkes Sándor és dr. Bádos Arthur működése mellett végre is hajatott. Azóta a beteg teljesen jól érzi magát, liza elmúlt a gyógyulása bizonyos. Örömmel adjuk a hír ez utóbbi részét tudomásul olvasóinknak, kik közül rendkívül sokan érdeklödtek a beteg állapota iránt s keresték fel tudakozódással szerkesztőségünket, s bizvást irhatjuk, hogy a köztisztletben álló bíró ismét, rövid idő mulva át fogja venni a minta törvényezék vezetését.

— Rovancsolás a csabai árvászeknél. Dr. Fábry Sándor kir. tanácsos, alispán hétfőn délelben, Deimel Lajos megyei főszámvévő és Levandovszky Dezső ambubans számvevők kíséretében Csabára utazott, hogy a községi árvászeket rovacsolják. — A vizsgálat estig tartott s az ügykezelést teljes rendben találta a vizsgáló bizottság. Este az alispán s a főszámvévő visszautaztak Gyulára, az ambulans számvevő azonban több napig ott maradt a pénztár részletes rovacsolására.

— A vasárnapi hangverseny. Az örökimádás temploma javára február hó 11-én rendezendő hangverseny rendkívül fényesnek ígérkezik. — Résztétel halljuk, hogy Pándy Kálmánné úrnő betegsége folytán a közreműködésről kénytelen volt lemondani s így a közönség művészi játékában nem gyönyörködhetik. — Örvendetes kilátás van arra, hogy egy előkelő s szél-

tiben ismert nevű budapesti zongoraművész, Tarnay Alajos a hangversenyen önálló darabbal is részt vesz. — E mellett kíséri fogja a Kövér Janka úrhölgy enéket. — Tarnay Lózi — Budapestben csak így ismerik — aki zongoraművész és zeneköltő, ezzel nagyon lekötelezné a hangverseny közönséget. — Tarnay nem köpött zenei fraziszokkal tölti ki műveit, hanem ihletes zeneköltőhöz méltóan, értékes és műhecselgét bíró dalaival a zenéhez hajló közönség szívét már rég meghódította. „Szivemből téptem ezt a dalt”, „Haive”, „Mitióra” a legbájosabb dalai. Dalaival a rokonszenves szerző böven — ha nem is tudott volna olyan szépen és művészettel zongorázni — kiérdemelte azt a sok babért, amelyet aratott. A közönség tájékoztatására megemlítjük, hogy a hangversenyen a helyek számozva nem lesznek. — Jegyek kaphatók este a pénztárnál addig pedig Dobay Ferenc könyvkereskedésében. — Akiik tévedésből talán a hangversenyre meghívott nem kaptak volna s arra igényt tartanak, azt vasárnap délelőtt a főispáni irodában átvehetik. — Az örökimádás templom javára engedélyezett tárgysorsjáték sorsjegyei vasárnap délelőtt 9 órakor a vármegyeház kistermében nyilvánosan fognak kiorsolattatni. — A sorsshuzáson a hatóságot mint politikai biztos Endrődy Géza képviseli.

— Békésvármegye közigazgatási bizottsága február 14-én, hétfőn délelőtt tartja rendes havi ülést.

— Adomány. Dr. Kontúr Béla szarvasi földbirtokos 200 koronát adományozott az elmeggyógyintézeti építkezésekre. Az elmeggyógyintézeti építkezési bizottság a nemes czélra áldozatot hozó emberbarát-nak a jötelemnyben részesülő szerencsétlenek nevében ezuton is köszönetét fejezi ki.

— A nőegylet közgyűlése. A gyulai izraelita nőegylet elnöknője Billits Vilmosné folyó évi február 18-ának, délután 3 órájára hívja össze az egylet tagjait a hitközség tanácsstermében tarandó rendes évi közgyűlésre, melynek tárgyszorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. A legutóbbi jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 3. Titkári jelentés a lefolyt évről. 4. Pénztári számadás és költségvetés előterjesztése, számvizsgáló bizottság jelentése és ennek kapcsán a felmentvény megadása. 5. A közgyűlés által 3 tagú számvizsgáló bizottság választása. 6. Egy választmányi tag behívása. 7. A módosított alapszabály előterjesztése. 8. Indítványok. 9. Elnöki zárzó.

Ülés a gazdasági együletben. Békés vármegye gazdasági egyesületének igazgató választmányja vasárnap délelőtt ülést tartott. Az elnököl dr. Zsilinszky Endre egyesületi igazgatón kívül az ülésen jelen voltak: Urszinyi János, Fojér Béla, Bakucz Tivadar, Gerlöin Reinhard, Reisz Simon, Bajesi Gusztáv, Kocziszky Mihály, Sailer Elok, Haraszti Sándor, Sailer Gyula, Rösztelné Ignác, Söbár Kálmán pénztárnok és Zilinszky István titkár. Dr. Zsilinszky Endre elnök bejelentette a választmányának, hogy Beliczey István a szakosztályoknál viselő elnöki tisztelőt lemondott, mint a választmány sajnálatos tudomásul véve úgy intézkedett, hogy a mig e közgyűlés az elnököt megválaszthatja, a szakosztályok választanak saját kobeüköböl időröl időre elnököt. A tonyészállatok kiállítására vonatkozólag — mely való színüleg május hónapban lesz, — elhatározta a választmány: 1. A kiállítás, a tonyészállat vásár először B.-Csabán tartassék. 2. A díjazásokat a kerületi állattenyésztési felügyelővel közösen fogják megállapítani. 3. A kiállítás úgy a kelotti, mint a nyugati fajokra kitorjesztik. 4. A kiállítással tonyészállat vásárt is rendeznek. 5. Allami díjak ki esztözölését kérik fogják. Reinsner Emauel ajánlatára, — ki a bocharai kövér farku birkák beszerzését hozta javaslatba, a választmány felfogja kérni a földmives iskola igazgatóját, hogy kérelmezze a földmívelésügyi miniszternél néhány ilyen fajtájú birka beszerzését, ki-

éreltetés céljából. — Ez után egy elnökből és 13 tagból álló bizottságot választottak. Ennek a bizottságnak az lesz a célja, hogy a földmivelésügyi miniszter által az egyesületnek küldött azon kérdőívet, mely az osztrák-magyar vámterület új autonóm vámtarifájának megállapítása céljából az osztrák-kormányval megindított tárgyalások érdekében fontos adatokat tartalmazza — pontosan töltsék ki. Dr. Zsilinszky Endre elnök indítványára — elhatározta a választmány, hogy a korona értékű pénzjegyek kibocsátása érdekében sürgős feliratot intéz a kormányhoz. Tudomásul vették, Dely Józsefnek az egyesületi tagságról való lemondását s azt hogy dr. Szalay József Orosházán t. b. főszolgabíró elfogadta Orosházára nézve a megbízatást. Próbált ügyek elintézésével az ülést véget ért.

— **A gyulai róm. kath. egyháztanács tagjai** e héten lettek megválasztva három évi időtartamra titkos szavazattal. És pedig: Csák György, Szénassy József, dr. Follmann János, Sal József állatorvos, Székely Lajos, Démusz József, N. Szabados József, Keller Imre, ifj. Moldovány István, Sal István, Diósy Béla, Lelik István, Lendvay Mátyás, Lindenberger Simon, dr. Zöldy János, Somogyi János, Cs. Demkó József, Kukla Ferenc, Schmidt József, Dukai Béla, Stefanovics Péter, Kriszán Andras, Demkó György, ifj. Ludvig József, Horváth Pál, Balogh József, Zsigmond György, Szénassy János, Csöke István, ifj. Góg Mihály, Kiss József.

— **Halálozás.** Bodoky Lajos vasuti főtiszt Budapestben meghalt. A nagykitérésű Bodoky család szeretett rokonát gyászolja az elhunytban.

— **Takarékpénztárak gyűlése.** A békés-csabai takarékpénztár-egyesület február 18-án vasárnap délután 3 órakor tartja az évi rendes közgyűlést. A 27 éves takarékpénztár, mely ma Csabának legizmosabb pénzintézete az elmúlt évben is igen szép forgalmat csinált s mint az igazgatóság évi jelentéséből látjuk a tiszta jövedelem 72572 korona 4 fillért tesz ki. A részvénytulko mai állása 640 ezer korona. Tartalékalapja 212859 kor. 50 fillér. Nyugdíj tartalékalapja 40452 k. 60 fill. Nyugdíj alap 26856 kor. 70 fill. Érték papirtartaléka 490947 kor. — **A Békési Népközpont részvénylányaság** az évi rendes közgyűlést hétfőn délután tartja meg. Az igazgatóság évi jelentése 22583 korona 20 fillér nyeremetny tünnet fel. Ebből osztalékként 800 darab részvény után a 18 korona, 14400 koronát ajánl a közgyűlésnek megszavazásra. Az intézet alapítókegy jelenleg 160 ezer korona. Tartalékalapja 34402 korona. Nyugdíj alapja 14060 kor. 12 fill. — **A Békési Takarékpénztár Részvénylányaság** I-ös rendes közgyűlését vasárnap délutánra tűzte ki. Az ifjú pénztárat első évi mérleg számláján 7141 korona 03 fillér tiszta nyereség szerepel, mely összeg 141 kor. 3 fillér levonással tehát csaknem egészben a rendes tartalékalap létesítésére fogják fordítani. Az intézet alapítókegye 10,000 korona.

— **Táncmulatság a vármegyeház dísztermében.** Előre becsajjtjuk, hogy ugyan csak a vármegyeház dísztermében vasárnap este rendezett rögböntött jellegű táncmulatság az örökmadár templom javára rendezendő hangversenyyel semminemű szerves összefüggésben nincs, s azt néhány gyulai nőtlen ér csupán a közönségnek együttléte alkalmából rendezi. — A táncmulatság 10 óra után kezdődik, Badé Pista muzsikájára. — A rendezőség — tekintettel arra, hogy a mulatság improvizált, külön nem szervezkedett, meghívókat ki nem bocsátott s így a közönségből az marad ott, akinek kedve kerekedik táncolni. — Nagy „Szün-óra” nem lesz, ezért Herodek István a közönség kényelmére hideg buffét állít. — A mulatságon való részvétel díja 2 korona. — A mulatság tiszta jövedelme jótékony célra fordítatik.

— **Borzalmas gyilkossági kísérlet.** Nagy-Szénási levelezőnk egy a maga nemében a legborzasztóbb esetről értesít bennünket. Nagy-Szénásnak legerősebb embere volt Héjas György, kit második felesége és mostoha fia folyó hó 2-án, pénteken meg akartak gyilkolni. Héjas György négy évvel ezelőtt özvegységre jutott és ekkor újból házasságra határozta magát és elvett Csorvásról egy kikapós „falu rossza” menyecskét, aki már a mostani esetéhez hasonló büntét három éven át már szívtá magába a börtön levegőjét. Az első percz óta rosszul élt Héjas Györgygyel, mert ez az esküvő után mindjárt látta, hogy kit vett feleségül, hogy kis vagyonkájá, amit ő nehezen kuporgatott össze, kinek a kezére került, hogyan rohannak a veszedelembé, hogyan mennek tönkre, kis földjét csakhamar dobra ütötték és már a fejük feletti hajlékot is megterhelte adóssággal az asszony, akkor fiával elhatározta, hogy agyonüti a kiszípolozott hitest urát, fiának mostoha apját. Mint már előbb írtuk, pénteken folyó hó 2-án, este 4—5 óra tájban lesbe álltak a konyha ajtóban és várták hazá az erőteljes, 40 éves, üldözatra kizemelt férfit, aki mit sem sejtve, belépett a konyhába és a bestiális asszony ráugrott és elkészülve megszorította egy érző részét, úgy hogy fájdalommal eszéledve felbukott, mire kiugrott az ajtó mögött lesben álló mostoha fiú és egy mátkóro doronggal addig ütötte fejbe Héjast, míg az elterülve, élettelenül feküdt a földön. Mikor a két bestia bevégeztnek hitte bestiális munkáját, a fiú elment a községvárhoz és feljelentette magát, egykedvűen mondvá a bírónak: — Bíró uram, agyon ütöttem a mustolta apámat!

A községházától azonnal kimentek a helyszínére és borzadva látták azt a kínzást, amit ez a minden emberi formájából kivetkőzött két bestia végeztet. — De a gyilkosok rosszul számítottak, mert az áldozat — a csodával határos körülmények folytán — még élt és a rogtón hivott községi orvos gyógykezelés alá vette. De azóta a megkínzott retentenes fájdalmakat szenved, eszét vesztette és folyton védekezik gyilkosai kínzással ellen, ugyanarra, hogy folyton 4—5 embernek kell ágya körül lenni, akik lefojgák. A gyilkosokat még aznap letartóztatták és most folyik a vizsgálat.

— **Halestély.** Vették a következő meghívót: A b.-csabai izr. nőgyelet szervezeti felsegélyezésére a „Vigadó” termében B.-Csabán 1900. évi február 14-én táncmulatsággal egybekötött halestélyt rendez. Beléptidj terítékekkel együtt: Személyjegy 5 korona. Családjegy 3 személyre 10 korona. Kezdete 8 órakor.

— **A piczuiás bank.** Lapunk előző számában ismertettük azt a nemes irányú mozgalmat, melyet előkelő gyulai polgárok indítottak meg a „szegények bankjára” — a piczuiás banknak megalakítása céljából. Ertesülésünk szerint az alapítók körében felszínre került annak az eszméje is, hogy a piczuiás bankról népies felvissások tartassanak vasárnap délutánonként, hogy mindenki tudja és ösmerje meg a szövetkezet áldásos, közhasznú célját, s működését. Sőt egyes olvasókörök vezetősége megígérte, hogy tekintettel a szóban forgó közérdekre, szívesen bocsájítja a kör helyiségét a felvissások rendezésére. Konstatáljuk ez alkalommal is, miként az új takaré- és hitelszövetkezeti eszme, széles körökben rokonszenvvel fogadtatásra talál, s az aláírási íveket már eddig is százan és százan írták alá.

— **Megnyílt az ovoida.** Eliz néni ovoidája, a belvárosi ovoida, egy hónapja szünet után megnyílt.

— **Nagyszabású hangverseny Békésen.** Békés intelligenciájára a legelső magyar nevelőnk Karacs Teréz sírkövének költéséigro hangverseny rendez, miről a kibocsátott meghívó a következő: A „Békési nőgyelet” 1900. évi február hó 17-én Békésen, a városi bérház nagytermében néh. Karacs Teréz az első magyar nőnevelő sírlelke költségeinek fedezésére

hangversenyt rendez. Műsor: 1. Megyítő, tartja dr. Igaz Pál egyli. jegyző. 2. Gyász induló, Chopintól, zongorán előadja Keeskemény Ferencné. 3. Karacs Teréz mint nevelőnk, szabad előadás, tartja Tót Pál, a miskolci felsőbb leányiskola igazgatója. 4. Weber „Büvös vadász” ábrándja Sydney Schith átiratában zongorán előadja Ösv. Gáhy Endréné. 5. A rab asszony, Kis Józseftől, szavalja Rózsa Piroksa. 6. Karacs Teréz mint íróné, felolvassa, tartja D. Szabóné Ilésy Piroksa Budapestről. 7. Havasi róza, Tompa Mihály költeménye, szavalja Simonyi Viola. 8. A sir, Kis Józseftől, zenéje Kuliffay Izabella-tól, éneklő Terney Bella, zongorán kíséri Gáhy Endréné. 9. Karacs Teréz jegyzetei 1830-tól fogva és legutolsó irodalmi munkája, ismeretli Kornyei Lajos. 10. A rongyos koldus, melodráma Katona Árpádtól, szavalja Untervéger Irénke, zongorán kíséri Glodeák Jolán. 11. Kurucz nóták, czimbalmon előadja Bakos Gyula. Kezdeté fél 8 órakor. Beléptidj: Üllőhely 1 korona, állóhely 50 fillér. Felülízetések közzététel fogadtatnak és hirlapilag nyuvtáztatnak. E rendkívüli magas nívón álló hangverseny iránt megyszerte nagy az érdeklődés.

— **A gyulai iparos ifjusági egyesület bálja,** mely mult szombaton tartatott a pavilonban — igen sikerültnek mondható. Népes volt ugyan, de nem túlzsúdos; a négyeseket 58 pár táncolta, táncszobában volt s a mi fő, valóban táncoltak is. A bál anyagilag is eléggé sikerült, minthogy annak tiszta jövedelme a sok kiadás dacára is mintegy 140 korona. Az ügyes rendezőség a hölgyeknek igen cinos tánczennel kedveskedett.

— **Halálozás.** Egy derék iparos ember hunyt el tegnapelőtt reggel Gyulán, kit másnap délután nagy részvét mellett helyeztek örök nyugalomra. Családja a következő gyászjelentést adta ki: Ösvegy Mult Jakabné szül. Hunter Mária a saját és gyermekei Jolán és Mária megtört szívvel jelentik a felejtethetlen jó férj, gondos apa Mult Jakabnak folyó év és hó 8-án reggeli 5 órakor hosszas szenvedés után életének 53-ik, boldog házasság 26-ik évében, történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványait folyó év és hó 9-én délután 3 órakor fognak a helybeli Szent-József temetőben a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Gyulán, 1900. évi február hó 8-án. Béke lengjen porai felett!

— **Kenderázlató Csabán.** A gazdasági egyesület legutóbbi választmányi ülésén többek között egy elnöki bejelentés szerepelt, melyszerint egy gyáros a kormány támogatása mellett egy kenderázlatot fog legközelebb Csabán a borjú-réten felállítani. A csabaiak közül sokan örülnek ennek, mert a létesítendő kenderázlató, a kendertelmést és ez által a textil háziipart — előreláthatólag — nagyon fel fogja lendíteni.

— **A Zeilák ügy befejezése.** Lapunk mult keti számában megemlékeztünk arról, hogy a Pikó László meggyilkolásában részt vett Lakatos József volt tiszthelyettes életfogytiglani várfogságra ítélte a debreczeni hadbíróaság. Ezen hírnöknek méltó kiegészítésére szolgál most az a fővárosi tudósítás, hogy a kuria hétfőn tartott ülésben jóváhagyta, a kir. táblának ezen ügyben hozott ítéletét. A nagyváradi tábla tudniillik az asszony büntetését (10 évi feyház) helybenhagyja, Zsilákét e'leben életfogytig tartó feyházra változtatta át.

— **Tűzfoltó hangverseny.** Békésen az önkéntes tűzfoltó-egyesület február hó 24-én a bérház villanyfnyal „Ágított dísztermében a tűzfoltó felszerelések beszerzésére táncmulatsággal egybekötött hangverseny rendez a következők műsorral: 1. Nyitány Farkas F.-től, ének” az iparos-dalkör. 2. Hőgyan lettem én tűzfoltó? felolvassa Farkas Ferenc. 3. Magyar népdalok, Belez-naytól, éneklő Szerenesi Imre, fisharmoniumon kíséri Koticz Gusztáv. 4. Váratlan fordulat, Muraytól, előadja Varga Károly és neje. 5. Pálnay Ilka zsidó nő-

tája, énekl a iparos-dalkör. 6. Czigány zene. 7. Pali története, Tompától, szavalja Virág Mátyás. 8. Csendes éj, Beethoven-tól, énekl a iparos-dalkör. Kezdte 8 órákor. Belépő-jegyek ára: személyjegy 1 kor., családijegy 2 tagu 1 kor. 60 fill., több tagu 2 kor., karzati hely 1 kor. — Az előjelekből ítélve a hangverseny a legjobb sikerre igyekszik.

— **Gyilkos péklegény.** Csabán — mint ottani levelezőnk írja — szerdán délelőtt véres szerelmi dráma folyt le. Egy *Heldrich* Frigyes nevű nyitrai illetőségű péklegény késsel leszúrta kedvesét, ki hűtelenül elhagyta őt. Heldrich, ki már 10 hónap óta szolgálja *Remenyiczky* Pálné csabai pékmesternőét, beleszeretett *Kún* Erzsébet békési illetőségű 15 éves cseledeányba, ki szintén *Remenyiczky* Pálné szolgálatát viszonozta a leány és csak az utóbbi időben kezdett eltávolodni a péklegénytől, ki örülten szerette. *Heldrich* gyilkos tette úgy látszik nem volt előre kiszámítva a véletlennek kellett magát közbevetnie, hogy a tragédia bekövetkezze. A történet napján ugyanis *Heldrich* délelőtt 1 órákor összeveszett a szomszédos vendéglő pinczérleányával, s ez annyira fölingerelte, hogy székét ragadott s azzal rohant a pinczérnőnek. E szerencsétlen pillanatban ment arra a leány kedvese *Kún* Erzsébet s a mint *Heldrich* meglátta őt, rögtön utána iramodott, s addig üzte míg a leány az iparos körbe menekült. Az üldözést itt sem hagyta abba, hatalmas kést tartva a kezében, berontott az iparoskörbe, s a szerencsétlen leányt utolérve, torkon ragadta s a kést négyszer belé mártotta. A leány összerogyott, hátán és vállán piros vér bugyogott elő, s pár perc múlva megszűnt érezni. Holtan szállították a halottas kamarába. Csodálatos összejátszása a véletlennek, hogy mikor a halotzas kocsira tették a szerencsétlen leányt, éppen akkor érkezett meg gyalog Békésről az édes anya, gyermekét meglátogatni. Borzasztó volt látni az anya kétségbeesését, fájdalmát. *Heldrich*et nyomban letartóztatták, ki nyugodtan ösmerte be a gyilkosságot és most a csabai járásbíróóság börtönében ül.

— **Választási mozgalmak.** A megyei árvászeki ülnöki állásra megindultak a választási mozgalmak. Egy jelöltnek körlevelét közöljük kommentár nélkül:

Tekintetes törvényhatósági bizottsági tag úr!

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy a vármegyei árvászeknél megüresedett, és a folyó évi február hónapban betöltendő ülnöki állásra, több oldalról megnyilatkozott óhajra — pályázni fogok.

Azt, hogy eddigi szolgálattal érdemessé tettem-e magamata nagy közönség bizalmára, nem taglalom; ennek a megítélésére az a közönség van hivatva, a mely az én nyilvános működésemet figyelemmel kísérté.

Miután azonban tekintetesség, mint szavazótag, joggal megkívánhatja, hogy a pályázók felől tájékozásban részesítessek, — etikai kötelességet vélek teljesíteni, ha működésemet és az állásra való minőségemet, legalább a főbb vonásokban a következőkben vázalom.

1. Immár közel 10 év óta szolgálok a vármegyét, mint árvászeki nyilvántartó.

2. A tek. törvényhatósági bizottság egyik nagyszabású megbízása következtében, az árvauigyek szempontjából a vármegye minden községét megvizsgáltam, berendeztem s olyan intézkedéseket kezdeményeztem, a melyek az árvák érdekeinek teljes mértékben való megvédésére irányult törvényhatósági rendelkezésekhez alapul szolgáltak.

Szolgálatom ideje alatt, — melyre az akkor lenforgott rendkívüli állapotokra való tekintetből, különleges bizalom alapján bízottattam el — véghetetlen ambícióval eltelte, ha kellett, még hatásköröm és kötelességem korlátain túlterjeszkedve is, minden tehetségetem és erőmet arra fordítottam, hogy a védelemre szorult, de

elhanyagolt árvák érdekei ebben a vármegyében oly mértékben biztosítottassanak, miszerint a biztosítás tekintetében vármegyénk, bármely más hazai törvényhatósággal versenyehessen. Felsőbb hatóságaim méltányolták törekvésemet, s előterjesztéseimet mindannyiszor érvényre juttatták, — s bár hihetetlenül nagy küzdelem árán, ma immár elmondhatjuk, hogy az összes állampolitikai szempontokból oly nagy fontosságú árváság érdekeinek biztosítása tekintetében vármegyénk a versenyt dicsőséggel szembeállítja. És ehhez csendesben, de biztosan a szükséges eszközöket — szerénytelenség nélkül mondhatom — én szolgáltattam. Igazolják ezt az irányadó férfiak és a központi levéltárak valamennyije.

3. Okleveles levéltárnok is vagyok. A tekintetes törvényhatósági bizottságnak egy másik nagyszabású megbízása folytán a vármegye központi levéltárát másfél éven át rendeztem. A törvényhatósági bizottság rendezésemet elismerőleg elfogadta s e tekintetben is, azelőtt még nem történtet, **korzokat alkotó munkát végeztem a vármegye javára.**

4. Teljes jogi képzettséggel rendelkezem; nemcsak jogtudományi, hanem államtudományi képesítésem is van.

5. Két, országoszerzte közkezen forgó árvauigyi szakkönyv szerzője vagyok.

6. Az általános árvauigy fejlesztése körül, a folyó szakirodalom terén is közteknitelyű tevékenységet fejték ki, s a legteknitelyesebb hazai közigazgatási szaklapnak, a „Magyar Közigazgatásnak” — meghívás folytán, munkatársa is vagyok.

Jóakaróim szerint akár csak a vármegye javára tett szolgálat értéke, akár az általános minőségesség szerint merlegeltessek is a megürlt szerény állásra való érdemességem, az igazság bekötött szemü letennojenek könnyű lehet megállapítani, hogy erre a vármegyére nézve, a megürlt állásra érdemesebb pályázó nem jelentkezhetik.

Meg vagyok győződve, hogy a törvényhatósági bizottság, a mely oly fontos megbízásokkal tisztelt meg, s a mely már több ízben s több módon elismerte, hogy a belém helyezett bizalomnak a vármegye javára mindig teljes mértékben megfeleletem, — az erkölcsi elismerés mellett, most immár 10 évi szolgálat után az anyagi elismerés terén is következetes lesz; ez okból az iránt kérem meg tekintetességedet, hogy engem szavazatával támogatni kegyeskedjék.

Gyula, 1900. január 30.

Teljes tisztelettel

Szathmáry Sándor.

— **Levele a szerkesztőséghez.** Tekintetes szerkesztő úr! A „Békésmegyei Hirlap” folyó évi 4-ik számában valaki többek között — a békési újabbán alakult temetési társulatokat is leviczele. E cikknek rám vonatkozó részére — minthogy figyelmem csak későn lett reá felhíva, tek. szerkesztő úr szives engedelmével, most adom meg a választ. Temetési társulatok alakítása nem az én ideám volt. En hosszú évek óta a magam praxisából, s nem a temetési társulatoktól élek. E társulatok — tudtommal — soha, senkinek sem igérték aranyhegyeket, — de alapszabályszerű kötelezettségeiknek mindenkor képesek eleget tenni, hacsak a jövőben még újak nem alakulnak, melyek aztán ezen társulatok fenállását épen úgy veszélyeztetnék, mint ezek veszélyeztetik a régieket. E tárgyilagossá sorok közlését kérve, vagyok tek. szerkesztő úrnak kész szolgálja Békés, 1900. február 5-én. *Dr. Surkadi Mór.*

Heti jelentés a gabona üzletről.

Gyula, 1900. február 9.

(St. S.) Más években február hó közepe felé már megjelentős volt a sürgősforgás a gabonakereskedők és malomtulajdonosok között.

A malomtulajdonos igyekezett szükségletét biztosítani s korán vásárolni azon reményben, hogy a tavaszi hónapok alatt a tömegesebb vásárlások következtében beállani szokott időleges áremelkedést kikerülje.

Az idén más világot érünk.

A malomok elbujnak a kínálat olói, s a termelő és gabonakereskedő, olesó árakkal kecsegteti a vételre, önkénytelen kiszökken ajukról a szó: „kinek?” A lisztfogyasztás még mindig gyenge, a külföld még mindig tartózkodó alapsontot foglal el sürgős kínálatunkkal szemben elérhető olesóbb árak reményében.

Az utolsó hónapok késerves tapasztalatai, általános bizalmatlanságot kelteket a gabonakereskedőkkel közvetlen összekötöttesben álló termelő körök iránt. Gabonakereskedők az ősz és nyár folyamán összvásárolt buzakészleteiket jelentékeny veszteség mellett kénytelenek tovább adni, mely körülmény bünitőlag hat a gabonakereskedelemlre s így nem esoda, ha a gabonakereskedeleml a lehető legnagyobb kedveltségű néz az új évad elé.

Piacunkon a kínálat és hozatal az utóbbi időben meggyengült, azonban a vételkedv is csekély. Tengeri ara élénk kereslet mellett tetemesen emelkedett, azonban a jövő hónapokban a kínálat is nagyobb lesz és az árak csökkenni fognek.

Mai jegyzéseink:

Buza	7:20 — kr.
Tengeri	450 — „
Arpa	470 kr.
Zab	450 kr.,

metérmázsánként.

Nyiltér.

Az ezen rovatban foglaltaként nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

A „Békésmegyei Hirlap” folyó 1900. évi 4-ik számában „Békési szilánkok” címen megjelent közleményben a cikkíró az én csekélységemmel oly módon foglalkozik, hogy egyenesen megrágalmaz.

Volt Békésen egy öreg tanító, a ki a hazug emberről így nyilatkozott:

„A kiben a tisztoságnak, becsületességnek érzete van: az nem hazudik; a hazugság a tisztesség és becsületben teljesen szüklökdő emberek kiváltsága.”

Miután pedig a rágalmazás is hazugság, — miután az öreg tanító dofinálása áll; nem tehetek róla, ha e definiit ez alkalommal is talál.

Békés, 1900. február 7.

Szathmáry Gábor.

A szerkesztőúrt felelő: *Vértesi Arnold*

412 szám.

1900. rkpt.

Gyula város rendőrkapitányától.

HIRDETÉS.

A új bünvádi peres eljárás végrehajtása tárgyában kiadott mult évi 130,000. számú belügyminiszteri utasítás 174. §-a értelmében közhírré teszem, hogy a hatóságom területén előforduló büncselekmények iránti foljelenések és panaszok fölvetelével és az ezek iránti nyomozások folyamatba vételével G u b as Tóder rendőr innot bízam meg.

Nevezett hatósági tag naponként délelőtt 8—12 óra, délután 2—5 óra között a rendőrkapitányi hivatalban, azontul pedig Nagyvárad-ut 1627. szám alatti magánlakásán található

Gyulán, 1900. év február hó 8-án.

Endrődy Géza,
rendőrkapitány.

2536. ikt. Békésvármegye alispánjától.
1900.

Árverési hirdetmény.

Békésvármegye alispánja ezennel közhírré teszi, hogy a 690/99. hgy. számú határozat alapján árverés utján értékesítendő

régi gyulai törvényszéki épületek vármegyeház utcái 137. és 138. számú házainak eladása czéljából, a helyszínen f. évi február hó 20-án kedden d. a. 10 órakor. Haviar Lajos államépítészeti hivatali főnök s Deimel Lajos vármegyei főszámvevő, kiküldöttek jelenlétében nyílt ajánlati tárgyalás tartatik.

A 137. házsz. telek s ezen levő régi és újabb földszintes épületek becsértéke 18,000 korona, míg a 138. házsz. teleken levő régibb földszintes épület becsértéke: 12,000 korona.

A bánatpénz a becsérték 5 százalékában állapítatik meg, mely az árverést megelőzőleg a vármegye alispánjánál, vagy kiküldötteknek fizetendő le. Ajánlat mindkét házra együttesen, vagy külön-külön is tehető.

Az árverési, illetve adásvételi feltételek a vármegye kiadóhivatalában tekinthetők meg s ugyanott a hivatalos órák alatt, közelebbi felvilágosítások is kaphatók.

Gyulán, 1900. évi február 7.

Dr. Fábry Sándor,
alispán.

Vh. 87/1900.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a békési kir. bíróságnak 1899. Sp. 602/3 és 1900. V. 31. sz. végzése folytán dr. Adler Samu szeghalmi ügyvéd által képviselt Rosenbaum I. és fiaival valamint Graf és Bortos budapesti czeg felpereak részére Friedmann József békési alperes ellen 350 ft 80 kr., ugy 35 k. 52 fillér követelése a jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesétől egyidejűleg le- és felülfoglalt 2018 koronára becsült ingóságokra a békési kir. bíróság 1900. évi V. 34.2. sz. végzésével a további eljárás elrendelvéen, annak az alap és felülfoglaltatők követelése erejéig is amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna dr. Küllay Pál, dr. Adler Samu ügyvédek kérelmére az árverésnek Friedmann József békési lakos temetkezési árú üzletében a piacszínen leendő megtartására határidőül 1900. évi február hó 21-ik napján délután 2 órája kitűztetik a mikor a bíróság le- és felülfoglalt kő és fakoporok, koszorúk, különféle nagyaujú selyem és ezéna, fehér és díszített szemfedők, több rendbeli és színu díszes gyászterítők, faldíszek, 6 darab lásterítő, szőlgé díszruhák, szatyor díszes koszorúk, üzleti állványok, virágok, különféle színes szallagok, lakóterítők, nyakláncok és halottas díszkocsi stb. — a leg-többet ígérőknek készpénzfizetés mellett szűkösség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az előírvendendő ingóságok vételéről a végrehajtást követelést megelőző kielégítéshez jogot nyertek, a meányiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és az a végrehajtási végkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alólírott kiküldötttel írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulaszták, mert különben csak a vételár fölélegére fognak utaltatni.

Kelt Békés, 1900. évi február hó 8-ik napján.

BALOGH LAJOS, m. k.
kir. bir. végrehajtó.

Vh 99. szám.
1900.

Árverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel

közhírré teszi, hogy a budapesti VIII-X. kir. bíróság 1899. Sp. I. 2069/4. és a haidai cs. és kir. bíróság 1900. évi A. II. 204/4 sz. végzéseit következtében dr. Török Gábor békési ügyvéd által képvis. I. Zucker Heinrich budapesti czég és hivatalból képvis. II. Handske teatverek blettendorfi czég javára 178 k. 38 f. és 49 k. 50 f. s jár. erejéig 1900. évi január hó 12. és 13-án együttesen foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2725 k. 59 fillérre becsült bazár árú czikkék, porcelánok, inget, kalapok, lámpa üvegek és más üveg árú stbből álló ingóságok felpereai ügyvéd szóbeli kérelmére nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a békési kir. bíróság 1900. évi V. 4/2. sz. végzése folytán 178 k. 38 fill., 49 k. 50 fillér tőke követelés, ennek 1899. évi szept. 28-tól és 1899. október 6-tól járó 6% kamatai és eddig összesen 99 k. 17 filléren bír. rörlag már megállapított költségek erejéig Weisz Jakabnak Békésen 70. ház szám alatti üzletében és raktárában leendő eszközésére 1900. évi február hó 19 napjának délelőtti 9 órajától folytatólagosan határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly módon, oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érnített ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előírvendendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendel-tetik.

Kelt Békésen, 1900. év február hó 5-ik napján.

BALOGH LAJOS mk.,
kir. bir. végrehajtó.

A „Gyulavidéki Takarékpénztár Részvénytársaság“ Gyulán.

Befizetett alaptőke 120,000 korona.

Befizetett alaptőke 120,000 korona.

Zálog-kölcsön intézet.

A „Gyulavidéki takarékpénztár részvénytársaság“ igazgatósága ezennel közhírré teszi, hogy takarékpénztári üzletét Gyulán, a törvényszéki palotával szemben fekvő helyiségben október hó 8-án megnyitotta.

Kölcsönöket nyújt jelzálogra és kézi zálogra tetszés szerinti időtartamra.

Elfogad

takarékpénztári betéteket 5% kamatra.

Leszámlít váltókat, keresk. tárczaváltókat a legjutányosabb kamattalálbal.

Vásárol és elad közsdei árufolyamon értékpapirokat, sorsjegyeket, arany- és ezüstpénzeket és ilyenekre jutányos kamattal mellett előlegeket is nyújt.

A „Gyulavidéki Takarékpénztár részvénytársaság“ igazgatósága:

Léderer Lajos, Gerlein Reinhart,
elnök. alelnök.

Dr. Frankó László,
vezérigazgató.

Reisner Ede,
igazgató.

Bulboca János, Tar István, Jontz Ferencz, K. Schriffert József, M. Grosz György, Szerb Miklós, Beles Vazul,
igazgatósági tagok.

A „Gyulavidéki takarékpénztár részvénytársaság“ október-január havi forgalmi kimutatása.

Bevétel.

Kiadás.

1900/31 jan.	Részvénytőke Betétek Alapítási díjak	120000 — 197716 39 2735 68	1900/31 jan.	Betét számla Alapítási költségek Váltó-tárca Jelzálog kölcsönök Folyószámla kölcsönök Kézi-zálog kölcsönök Értékpapír számla Betét kamat. Jutalék számla Kezelési díj Előleg-számla Házbér Felszerelési számla Üzletkölttség sz. Adósk Készpénzkészlet	22436 85 2896 42 432086 74 14700 — 60843 42 2875 40 974 — 3927 16 978 67 23 20 3172 32 280 — 1138 98 1974 04 32 26 17602 84
	Kamatok:				
	Váltó kölcsönökből	9931 15			
	Jelzálog	588 —			
	Kézi-zálog	132 15			
	Folyó-számlái letétek	40 50			
	Késedelmi kamat sz.	1 54			
	10693 34				
	Kezelési díj	23 20			
	Jutalék számla	136 91			
	Részvény átírási számla	16 —			
	Váltó visszafizetések	66387 02			
	Előleg	3172 32			
	Kézi-zálog	358 60			
	Folyó sz. letétek	64036 —			
	Értékpapírok	616 —			
	Nyugdíjalap sz.	28 24			
		66921 70			

Dr. Frankó László,
vezérigazgató.

Fischer,
könyvezető.

Zálog-kölcsön intézet.

Osztály-sorsjegyek elárusítása.

Délmagyarország legnagyobb kerékpár és varrógép raktára.

KEMÉNY LAJOS

Állóküzele GYULÁN, Sugár-úton 1044. sz. Mórítz János házában

ajánlja a nagyérdemű közönségnek dús választékú raktárát a jelenkor legjobbnak elismert

családi és ipari célokra varrógépekből

a legjutányosabb árban, kedvező fizetési feltétel és szigorú 5 évi jótállással.

Kizárólag nálam kapható a kitűnő
hírnévnek örvendő

amerikai *Wheeler és Wilson* 12-ös

collibri-cylinder legkissebb létező
fejjel, álló hajóskával, 42 cm. hosszú
karral (cipészek részére.)

5 évi jótállás.

Seidel és Naumann legújabb kitűnő

Wibrating varrógépet

a legfinomabb gyors női varrásokhoz.

Dús raktár mindennemű
géppalkatrészekből valamint esont
olaj- és tűk minden létező géphez.

5 évi jótállás.

Mindennemű varrógép és kerékpár javítások elfogadtatnak és saját
érezlára fenntartott korszerű műhelyemben a legjutányosabban eszkö-
zöltetnek. Vidéki megrendelések pontosan fogantatosítottatnak.

Ház bérbeadás.

Gyulán, Károlyi Sándor-utca 167. számú ház,
mely két lakásból áll bármely időtől kiadó.

A felső lakásban van 4 szoba, konyha, kamara és
pince, hozzá tartozó udvar és fásszín. Az alsó lakásban
2 szoba, konyha, kamara és fásszín, mintegy 800 négy-
szögöl területű beépített szőlőskert.

Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

Az ezredéves kiállításon
a kiállítási éremmel
kitüntetve.

Páris, London 1897 :
nagy aranyérem.
Linz 1889 : Aranyérem.

Megyei telefon:
Csaba 20.

Reisz és Porjesz

Megyei telefon:
Csaba 20.

BUTORGYÁRA

Békés-Csaba, Va sut-utca, 1155. és 1156. szám. (Saját ház.)

Állandó nagy butorkiállítás.

Az egész országban páratlanul gazdag választékban raktáron vannak
mindennemű háló-, ebédlő-, úri szoba-, szalonberendezések.
Szőnyegek, függönyök, nippesek stb. a legegyszerűbbtől a
legfinomabb kivitelig a legizlésebb és legdivatosabb rajzok
után készítve.

Minden butor saját műhelyeinkben készül és legolcsóbb gyári áraink mellett

minden verseny ki van zárva!